Jehowa Jummala poeg isse tulli Israeli rahwa jure ühte paika, mis pärrast Pokimiks hüti, Ta sõitles ja nomis neid sedäl nende ärrataggamemisse pärrast nenda, et se diete nende täbbi südame läks, nenda et nemmad wägga hakkasid nutma ja sedda tehtud kahhetsema. Agga kui kauaks? Nemmad unnustasid sedda pea ärra, ja teggid sedda, mis nende mele pärrast olli, sega wihhastasid nemmad wägga omma kallist Jummalat. Agga se suur Jummal, kes ei woi sallida, et temma omma pärrisrahwas peawad middagi kurja teggema, laskis warsi waenlast nende kaela peäle tulla, sepärrast et temma rahwas piddid ümber ja järrele mõtlema, mis sü pärrast se ommeti piddi ollema, et Jumal neid olli nahhajc tnud kaitsmast. Et rahwas siis tundsid, et ei ühhegi

hegi mu sü pärrast se kül olnud, kui et nemmad Jehowat omma Jummalat ollid mahha jätnud ja ebka-jummalatte wisid hakkand piddama; siis wõtsid Israeli rahwas mutles Jumala pole pöörda ja temma käest abbi palluda: Jummal andis siis neile ka ühhe peästia ikka aega mõda, kedda Ta isse walmistas ja kinnitas, et ta julges pisko rahwaga sure waenlaste hulga wasto minna ja woimust ka sai, et Israeli rahwas orja pölwest said lahti.

Se esimenne peästia, kedda Jehowa siis Israeli rahwale tõstis ja kelle peäle Jummala Waim sai, olli Otniel; se peästis sedda rahwast Siria kunningaga Kusanrisataimi käest, et neil ommeti 40 aastat rahho olli, ja said ilmgada. Nipea kui se hea kohtomoistia Otniel olli ärrasurnud, jubba siis läks Jumala